

CELE DOUĂ PĂRȚI ALE LUMII

Blacks

E ziua penitenței asumată
că am trimis cuvinte în eter
bolnave de iubirea vinovată
nascută dintr-un suflet auster.

Mă-nchin suav la ale tale creste,
la tronul de smaralde și cetăți,
la chipul tău, un înger din poveste
ce lumea mi-o prezintă în bucăți.

De-o parte este negrul fără Soare,
al lumii mărginit și vechi decor
cu al meu vis, motiv de închisoare,
ca drept delict pe aripi de cocor.

Si insetat mi-e visul de splendoare
îl protejez cu stele drept potcap,
dar sunt bolnav de-o sete care doare
mult prea frumos și nu vreau ca să scap.

Cum poate el să îmi aduc-o rază,
cu dreptul viu de a topi nămeți,
să dezvelească lumea de emfază,
să mi-o prezinte fără de scaieți!

În visul meu ești râul nepereche
ce-mi ostoiește setea fără leac,
dar îmi șoptește tainic la ureche
să mă trezesc din somnul prea... "boleac".

Eu mă trezesc, iar lumea mi se-arată
mult mai bogată decât tot ce-a fost.
La tot ce e greșit tu ești erată
și ești Neprețuirii adăpost.

Ești partea de lumină nefirească
drept înger pur și fără de păcat
ce suflă peste rana sufletească
cu-o adiere fără de rabat.

De am gresit, iar vorba-mi este crudă
și-al meu mesaj e, poate, nefiresc
tu să ma ierti că nu sunt azi o iudă

POEZII ONLINE

și să ascund că, simplu, te iubesc!